

siger selv, at han kendte kun enkelte af disse Mænd, men at han vidste, at Valgbestyrelsens Medlemmer ved Siden af ham kendte dem. Jeg gør da opmærksom paa efter et Situationskort, jeg har i mit Væрге, at disse 17 Vælgere kom ikke op til Formanden paa sædvanlig Vis, men gik op bag Valgbestyrelsens Ryg paa Tribunen og trængte paa. Den foreskrevne Orden var den, at Vælgerne, naar deres Navne bleve nævnte ved Navneopraabet, gik op mellem to brede Borde og afleverede deres Stemmeseddel og gik derefter ud til venstre. Men disse Vælgere trængte paa bag Valgbestyrelsens Ryg, og Formanden modtog disse Stemmesedler, indtil han syntes. Trængslen blev for stor, og sagde, at han ikke vilde modtage flere paa den Maade. Navneopraabet begyndte saa igen, og Formanden sagde da noget lignende, som for Resten ogsaa den ærede Ordfører har sagt, at der ikke var Grund til at tvivle om, at samtlige Vælgere i egen Person havde afgivet deres Stemme. Formanden siger altsaa, at der ikke er mindste Grund til at betvivle, at samtlige Vælgere personlig afgave deres Stemme i Henhold til Navneopraabet. Men Kendsgerningerne vise det modsatte; de have ikke personlig afgivet deres Stemme i Henhold til Navneopraabet. Det er ikke sket for fleres Vedkommende, navnlig ikke for de Syttens. Ordenen er den, at de skulle raabes op Navn efter Navn og aflevere Stemmesedlen; det er ikke sket for fleres Vedkommende.

Naar saa dertil kommer, hvad jeg før nævnte: Forholdet med Hensyn til de to paaankede Valgmænd, synes det mig soleklart, at dette Valg ikke kan eller bør godkendes. Jeg synes endogsaa, at det burde forkastes alene af Hensyn til de Unøjagtigheder, der ere foregaaede ved selve Landstingsvalget; men det er dog ikke min Hovedgrund. Det er den Omstændighed, at man har nægtet at foretage Omvalg i Hornstrup og ikke har anordnet et virkeligt Valgmandsvalg for Endelave. Jeg behøver ikke at sige, at enten Valget havde faaet det ene eller andet Udfald, vilde det ikke have spillet nogen Rolle. Men her er Tale om at skabe et Præcedens for Fremtiden, som er i absolut Strid med gældende Praksis indtil denne Dag. Jeg vilde beklage, om det høje Ting vilde godkende dette Valg og derved skabe et nyt Præcedens for Fremtiden, og derved gøre det til gældende Lov herefter, at Listerne baade over de umiddelbare Vælgere og over Valgmændene skulle være endelig berigtigede, inden disse Frister, som Valglo-

ven nævner. Men ifald det skulde blive endelig Lov, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det vilde blive værst for de højstbeskattede, idet deres Lister ifølge denne Fortolkning skulde være endelig berigtigede 8 Dage forinden Valgmandsvalget, altsaa 10 Dage før Valgmandsvalgene skulle være endelig berigtigede. I Henhold til, hvad der saaledes foreligger, mener jeg, at det er aldeles klart, at dette Valg bør forkastes, og at nyt Valg bør udskrives i 10de Landstingskreds.

Chr. Nielsen: Jeg ønskede blot at pointere min Stilling til dette Valg; men den ærede Ordfører for Mindretallet har gjort det saa godt, at jeg gerne kunde frafalde det. Jeg vil dog sige, at naar jeg er gaaet med til at indstille Landstingsvalget i Horsens til Forkastelse, er det ikke, fordi jeg har nogen Tro eller Vished for, at Udfaldet vilde blive anderledes ved Omvalg. Det er heller ikke min Lyst at være med til at sætte et saa stort Valgmaskineri i Gang for de 2 Aar, som dette Valg gælder. Men jeg gør det kun af Frygt for at godkende de Ulovligheder, der ere foregaaede ved Valget i Horsens, og som ingen vil kunne benægte baade ved Valgmandsvalgene og ved selve Valghandlingen. Som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, vil dette Ting ved at godkende dette Valg skabe et Præcedens, som man ved mange Lejligheder vanskelig vil komme bort fra. Det er det, jeg ikke vil være med til, og derfor tilraader jeg mine ærede Meningsfæller at stemme for Forkastelsen. — Skønt den ærede foregaaende Taler allerede har berørt det, vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister. Det vilde være ønskeligt, om Indenrigsministeren ved Udskrivning af Landstingsvalg eller lignende vilde have for Øje, at det ikke altid traf lige i Høstens Tid. Det er et stort Uheld, naar det indtræffer saaledes. Jeg er overbevist om, at havde Høsten ikke lagt Hindringer i Vejen ved Valget paa Endelave, havde man ikke staaet tvivlende over for et saadant Valgmandsvalg som nu. Det var i den allertravleste Tid, hvor Folk ikke kunde komme til Stede, og saa lod man Sogneraadet ene om at afgøre Sagen.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det er den sidste Bemærkning, der kalder sig frem. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det netop har været Ønsket ogsaa i Indenrigsministeriet ved Fastsættelsen af Dagen for de forskellige Valg til